

Στην Βιβλιοθήκη «Άγιος Αγαπητός» της Μητρόπολης Χίου ο Οικουμενικός Πατριάρχης

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Παρουσία των δύο Βουλευτών του Νομού, του Περιφερειάρχη, των Δημάρχων των νησιών, του δωρητή της Βιβλιοθήκης εφοπλιστή Γ. Προκοπίου και πολλών άλλων εκλεκτών καλεσμένων, ο Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος υποδέχθηκε και ξενάγησε την παρασκευή το πρωί τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη, στις εγκαταστάσεις της Βιβλιοθήκης της Ι. Μητροπολεως Χίου Ψαρών και Οινουσσών Αγ. Αγαπητός. Ο Παναγιώτατος ανακηρύχθηκε επίτιμος Πρόεδρος της

Βιβλιοθήκης.

Τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος. Αναλυτικά η προσφώνηση:

«Καί εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τό ὄρος καί ἴσθι ἐκεῖ· καί δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τόν νόμον καί τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς» (Ἐξόδ. 24, 12).

«Καί ἀποστρέψας Μωϋσῆς κατέβη ἀπό τοῦ ὄρους, καί αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, πλάκες λίθινα καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καί ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι· καί αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καί ἡ γραφή γραφή Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί» (Ἐξόδ. 32, 15-16).

Τό θεόπνευστον κείμενον τοῦ Νόμου, ἡ παιδαγωγός εἰς Χριστόν Παλαιά Διαθήκη, περιγράφει διά τῶν εἰρημένων τήν ἱεράν στιγμήν, καθ' ἣν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς παραλαμβάνει ἐπὶ τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ ἐν δισσί ἀγίαις πλαξί παρὰ τοῦ Θεοῦ τά θεοχάρακτα γράμματα.

Κορυφαία παρουσία παραδόσεως κειμένου ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸ δημιουργημά Του. Ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἡ Ἐκκλησία ἐνηγκαλίσθη ἀδιαλείπτως τόν γραπτόν λόγον, προσευχομένη μάλιστα ὅπως ὁ Δίκαιος Κριτής ἀναγράψῃ τά ὀνόματα τῶν πιστῶν «ἐν βίβλῳ ζωῆς».

Τυχάνει γνωστόν εἰς πάντας ὅτι, ἀπὸ τῶν πρώτων βυζαντινῶν χρόνων ὑπῆρχεν παράδοσις ἰδρύσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας βιβλιοθηκῶν. Ἡ Πατριαρχικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων εἶχε τοὺς προδρόμους αὐτῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὰ μεγάλα χριστιανικά κέντρα, Ἱεροσόλυμα, Ἀντιόχεια, Ἀλεξάνδρεια καὶ Καισάρεια διέθετον πλουσίας βιβλιοθήκας, τῶν ὁποίων ἰδρυταὶ ἦσαν οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἐν λόγῳ πόλεων.

Ἡ πρώτη βιβλιοθήκη ἐν Ἱεροσολύμοις ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου τὸ 212. Τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτῃ θησαυρισθέντα βιβλία διέφυγον τὴν καταστροφὴν κατὰ τὸν μέγαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ διωγμόν. Τὸν ἕκτον αἰῶνα ἐθεωρεῖτο ὡς διαθέτουσα πλῆθος πατερικῶν κειμένων, εἶχε δὲ μεταφερθῇ ἐν τινι μοναστηρίῳ κειμένῳ παρὰ τὸν Πανάγιον Τάφον. Κατὰ τὴν ἔριν τοῦ μονοθελητισμοῦ κατεφάνη ἡ σημασία τῶν βιβλίων αὐτῆς. Ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος κατὰ τὴν ἕκτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐχρησιμοποίησεν ὑπὲρ τὰ ἑξακόσια χωρία Πατέρων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἐφυλάσσοντο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. Καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἀράβων διετηρήθη ἡ Πατριαρχικὴ αὐτῆς Βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία ἐξηκολούθησε τὸν βίον αὐτῆς παραλλήλως πρὸς τὰς μοναστηριακάς τῆς Παλαιστίνης βιβλιοθήκας.

Ἡ Ἀντιόχεια εἶχε μεγίστην πνευματικὴν παράδοσιν κατὰ τοὺς ἐλληνιστικούς χρόνους, ὁ δὲ Ἀντίοχος ὁ Μέγας ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες εἶχον φροντίσει, ὥστε ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους αὐτῶν νὰ ἀποκτήσῃ πλουσίαν βιβλιοθήκην κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ὑφίστατο καὶ κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν.

Τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον αἰῶνα τὴν πόλιν ἐκόσμουν ὡσαύτως πλούσιαι βιβλιοθήκαι, ἀφοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἦτο σημαντικόν κέντρον σπουδῶν. Τὸν πέμπτον αἰῶνα ἡ βιβλιοθήκη περιεῖχε πολλὰ ἔργα Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα προφανῶς χρησιμοποίησας ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας προσήνεγκε κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ 680/81 ἀφθονίαν πατερικῶν ρήσεων. Μέχρι τοῦ 1084 ἡ Ἀντιόχεια ἐτέλει ὑπὸ βυζαντινὴν διοίκησιν μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ἀράβων κατὰ τὸ 969.

έπομένως καὶ ἡ βιβλιοθήκη αὐτῆς ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη.

Τὴν μεγαλυτέραν παράδοσιν ἐν τῷ κόσμῳ τόσον ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν τῶν βιβλίων, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἶχον αἱ βιβλιοθήκαι τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ οὐδόλως ἀπώλεσε τὴν λάμψιν αὐτῆς ὡς κέντρου πολιτιστικοῦ. Τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ δευτέρου αἰῶνος αἱ ἐν αὐτῇ σπουδαί εὐρίσκοντο εἰσέτι ἐν πλήρει ἀκμῇ. Ἡ παρουσία ἐν τῇ πόλει τοῦ Ὠριγένους, τοῦ ὁποίου ἡ πολυμαθία καὶ ἡ συγγραφικὴ παραγωγή ἔμειναν παροιμιώδεις, ἀλλὰ καὶ τοῦ περιφήμου Κλήμεντος, ἀρκεῖ διὰ νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς τὴν διάθεσιν τούτων ὑπῆρχε πλῆθος βιβλίων περιεχόντων ἔργα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γραμματείας, ἔργα ἰουδαϊκά, γνωστικά συγγράμματα κ.λπ. Ἡ ἐπισκοπικὴ τῆς πόλεως βιβλιοθήκη κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα ἦτο πλουσιωτάτη• τοῦτο ἐπέτρεπεν εἰς τὸν διάκονον Ἀθανάσιον νὰ ἐπιδείξη τὴν καταπληκτικὴν γνῶσιν τῶν πατερικῶν χωρίων ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Νικαίας. Ἀλλὰ καὶ καλλιγραφικὰ ἐργαστήρια διέθετεν ἄριστα ἡ βιβλιοθήκη• οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος παραγγελία ἀντιγράφων τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια διέθετεν ἀναμφισβητήτως τὴν πλουσιωτέραν καὶ σημαντικωτέραν ἐπισκοπικὴν βιβλιοθήκην τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Καὶ διετήρησεν ἐν τούτῳ τὰ σκῆπτρα μέχρι καὶ τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος, ὁπότε ἡ πόλις περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Περσῶν πρῶτον (619), εἶτα τῶν Ἀράβων (642). Παρά ταῦτα ἡ πόλις ἐξηκολούθησε νὰ τηρῇ πιστῶς τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας. Οἱ Πατριάρχαι, ἀπολαύοντες τῶν γνωστῶν προνομίων, διετήρησαν τὴν βιβλιοθήκην αὐτῶν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὁποίας ἐκάστοτε ἦτο στενῶς συνδεδεμένη πρὸς τὴν λογίότητα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἐξ ἴσου περίφημος πρὸς τὴν τῆς Ἀλεξανδρείας ἦτο καὶ ἡ ἐπισκοπικὴ βιβλιοθήκη τῆς Καισαρείας κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ φήμη αὐτῆς ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πολὺς Ὠριγένης διωχθεὶς ἐξ Ἀλεξανδρείας κατέφυγεν εἰς Καισάρειαν συναποκομίζων καὶ τὴν πλουσίαν προσωπικὴν αὐτοῦ βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν ἐφρόντισε νὰ ἐπαυξήσῃ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπαραιτήτων εἰς αὐτόν βιβλίων. Ὁ Ὠριγένης ἀποθανὼν (253) κατέλιπε τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ εἰς Καισάρειαν. Ὁ πρεσβύτερος Πάμφιλος ἀνέλαβε τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς βιβλιοθήκης, αἱ δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ἦσαν τόσον μεγάλαι καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τόσον σπουδαῖον, ὥστε οὗτος ἐθεωρήθη ὡς ἰδρυτὴς τῆς βιβλιοθήκης. Οὐ μόνον τὰ ἔργα τοῦ Ὠριγένους ἀντεγράφησαν, ἀλλὰ καὶ μεγίστη προσπάθεια κατεβλήθη διὰ τὴν μεταγραφὴν τῶν ἔργων τῆς βιβλιοθήκης ἐκ τῶν παπύρων εἰς περγαμηνάς. Ὁ Εὐσέβιος, ἀπὸ τοῦ 313

Ἐπίσκοπος Καισαρείας, ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς ἐν λόγῳ βιβλιοθήκης ἐστηρίχθη διὰ τὴν συγγράφη τὴν χρησιμωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν αὐτοῦ. Ἡ σημασία τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Καισαρείας διὰ τὴν χριστιανικὴν γραμματεῖαν παραλληλίζεται πρὸς τὴν σημασίαν τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Μουσείου διὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν. Τὴν ἐξέλιξιν τῆς βιβλιοθήκης παρακολουθοῦμεν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησεν αὐτήν.

Ἡ μεταφορὰ τῆς πρωτεύουσας τοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐσήμανε καὶ τὴν μετάθεσιν τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τῆς αὐτοκρατορίας ἐκ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Κειμένη μεταξύ πόλεων διαθετουσῶν παράδοσιν αἰώνων πολλῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων καὶ θεωρουμένων ὡς τῶν σημαντικωτέρων κέντρων παιδείας, ὡς π.χ. αἱ Ἀθῆναι, ἡ Βηρυτός, ἡ Σιδὼν, ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ ἀπεδύθη εἰς ἀγῶνα ὑπεροχῆς, μεταξύ ἄλλων καὶ τῆς ἰδρύσεως βιβλιοθηκῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ Πατριαρχικὴ Βιβλιοθήκη.

Αἱ περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων πληροφορίες εἶναι ὀλίγαι. Διὰ τὸν τέταρτον, τὸν πέμπτον καὶ τὸν ἕκτον αἰῶνα αἱ εἰδήσεις σπανίζουν, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος καὶ πέρα μνεῖται, περιεχόμεναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν διαφόρων συγγραφέων, ἐπιτρέπουν τὴν ἀνευτέραν παρακολουθήσιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀναπτύξεως τῆς τόσο σημαντικῆς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν βυζαντινὸν καθόλου πολιτισμὸν βιβλιοθήκης. Ὑφίστατο ὅμως αὕτη καὶ κατὰ τοὺς πρώτους τρεῖς αἰῶνας τοῦ βίου τοῦ κράτους; Ἀσφαλῶς ναί. Ἡ βιβλιοθήκη εἶναι τόσο ἀρχαία, ὅσον καὶ τὸ Πατριαρχεῖον.

Πλὴν τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις στεγαζομένης βιβλιοθήκης, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Πατριαρχικὴ Βιβλιοθήκη» πρέπει νὰ περιλάβωμεν καὶ ἀπάσας τὰς βιβλιοθήκας τῶν κατὰ καιροὺς ἀκμασασῶν ἀνωτέρων πατριαρχικῶν σχολῶν. Τοῦτο δὲ, διότι αἱ σχολαὶ αὗται, ἐφ’ ὅσον ἐλειτουργοῦν παραλλήλως πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν πανεπιστήμιον καὶ παρῆχον μόρφωσιν κατὰ κανόνα διάφορον τούτου, ἦτο ἀπαραίτητον νὰ διαθέτουν ἰδίαις βιβλιοθήκας εἰς χρῆσιν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν σπουδαστῶν. Ἡ παράδοσις αὕτη συνεχίσθη εἰς πλείστας Ἱεράς Μονάς, ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν ὁποίων, διεσώθη ὁ θησαυρὸς τῆς Κλασικῆς Γραμματείας.

Στοιχοῦμενοι τῇ ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ διακονίᾳ προέβημεν εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς “Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν «ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ»”, τῇ βοήθειᾳ καὶ Χάριτι τοῦ ἐγχειρίσαντος τὰς θεογράφους πλάκας τῶν ἐντολῶν Του τῷ θεόπτη Μωϋσῇ καὶ ἀπαραχάρακτον ἐν τοῖς θεοπνεύστοις Βιβλίοις τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης τῇ Ἐκκλησίᾳ Του

τήν θείαν ἀποκάλυψιν διαφυλάξαντος.

Ἡ ἀνακαίνισις τῆς Βιβλιοθήκης ἐπραγματοποιήθη τῇ ἐξαιρέτῳ καί ἡγεμονικῇ χορηγίᾳ τῆς Μεγάλης Εὐεργέτιδος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου Ἐντιμοτάτης Δεσποίνης κ. Ἀλεξάνδρας Μαμαλίγκα – Προκοπίου, τῶν ἐγκαινίων γενομένων ὑπό τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Ἀντωνίου Σαμαρᾶ, πρ. Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τήν 25ην Ἀπριλίου 2018.

Εἰς τήν Βιβλιοθήκην ἐδόθη, συμφώνῳ γνώμῃ καί τῆς Εὐεργέτιδος τό ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Ρώμης. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ πεντηκοστός ὄγδοος διάδοχος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἀνελθὼν εἰς τόν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης τήν 13ην Μαΐου 535 μ.Χ.. Ἦτο ἀσκητικός Ἀρχιερεὺς καί ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. Μετέβη εἰς τήν Νέαν Ρώμην, ὅπου ὑπερεμάχησεν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀπεμάκρυνεν ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου τόν μονοφυσίτην Ἀνθιμον τόν Α' καί συνοδικῶς ἀνέδειξεν Πατριάρχην τόν Πρεσβύτερον Μηνᾶν. Ἐτυχε μεγάλης ὑποδοχῆς εἰς τήν Βασιλεύουσαν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Τοῦτο ἐγένετο διότι προέδραμεν ἡ χάρις τῆς θαυματουργίας, τήν ὁποίαν ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός. Κατά τό ταξίδιον του συνήνητησεν εἰς λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἄνθρωπον ἐκ γενετῆς ἄλαλον καί χωλόν. Ὁ Ἅγιος Ἀγαπητός, ἀψάμενος τοῦ ἀσθενοῦς, ἐθεράπευσεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τήν χωλότητα καί ἐναποθέσας ἐπὶ τήν γλῶτταν Θείαν Κοινωνίαν ἔλυσεν τήν ἀλαλίαν αὐτοῦ. Μετά ταῦτα, εἰσερχόμενος εἰς τήν Βασιλίδαν τῶν Πόλεων, καί δὴ εἰς τήν Χρυσὴν Πύλιν, ἐθεράπευσεν τυφλόν. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν τό 536 μ.Χ., καί τό ἱερόν σκήνωμά του ἐνεταφιάσθη εἰς τόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου καί ἐν Συνάξει ἐτιμᾶτο ἡ μνήμη του.

Ὁ Ἅγιος οὗτος ἀνὴρ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ Κασσιόδωρου ἵδρυσαν τήν πρώτην Βιβλιοθήκην Ἑλληνοφώνων καί Λατινοφώνων Πατέρων καί Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων εἰς τήν Ρώμην.

Εἰς τόν χῶρον τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης λαμβάνει χώραν τό «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΙΛΗΤΑΡΙΟΝ», μορφωτική διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου διά τήν μελέτην, ἔρευναν καί καλλιέργειαν τῆς θύραθεν παιδείας, ἐπιμορφωτικά σεμινάρια Κληρικῶν καί Λαϊκῶν Συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας, συνάξεις εἰσηγήσεων θεμάτων Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ, παρουσιάσεις ἐκδόσεων, ἐκθέσεις βιβλίων ἐπὶ τοῖς ἐπετείοις ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἱστορικῶν γεγονότων, μετακατασκηνωτικά συνάξεις νέων, διαδικτυακαί συνεδρίαί Βιβλιοθηκῶν, ὡς ἐκείνων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καί τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Μεγάλου Φωτίου ἔτους 2022 κ. ᾧ.

Ὅθεν, ἐν σεβασμῷ βαθυτάτῳ, ἀφοσιώσῃ ὀλοθύμῳ καί εὐγνωμοσύνῃ ἀδιαλείπτῳ, ἤχθημεν εἰς τήν Ἀπόφασιν ἵνα ἀνακηρύξωμεν τήν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ὡς Ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Βιβλιοθήκης ἡμῶν καί παρακαλοῦμεν τήν Ἐντιμοτάτην Μεγάλην Εὐεργέτιδα κ. Ἀλεξάνδραν Μαμαλίγκα – Προκοπίου ὅπως ἐπιδώσῃ εἰς Ὑμᾶς τήν σχετικὴν Ἀπόφασιν.

Πηγή: alithia.gr

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Στη Χίο ο Οικουμενικός Πατριάρχης για τετραήμερη επίσκεψη - Το πρόγραμμα](#)

[Θερμή υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχη στο λιμάνι της Χίου](#)

[Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο Χαλκειός της Χίου](#)

[Ο Οικουμενικός Πατριάρχης σε ειδική συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Βορείου Αιγαίου στη Χίο \(BINTEO\)](#)